

Vastu võetud: 18. jaanuaril 1921
Jõustus: 28. jaanuaril 1921
Kaotas kehtivuse 1. jaanuaril 1922
Allikas: Riigi Teataja, 1921, 7 (28. jaanuar 1921), lk. 50

Vabariigi valitsuse poolt 18. jaan. 1921 a. vastuvõetud

määrus vabariigi piirides viibivate väljamaa alamate elamislubade kohta.

- § 1. Väljamaalased, kes soovivad vabariigi piirides peatada, peavad selleks tarvilise elamisloa muretsema viie päeva jooksul üle piiri tulemise päevast arvates.

Märkus 1: Diplomaatiliste passidega varustatud isikud, kui ka konsulaatides ja välissaatkondades teenivad ehk mõnesugusel ametlikul ülesandel vabariigis viibivad väljamaalased peavad ennast välisministeeriumis registree-rima, kus nende isikute passidel sellekohased pealkirjad tehakse, mis ka elamisloa aset täidavad.

Märkus 2: Sennini väljaantud peatusload jäävad maksvaks kunni nendes üteldud tähtaja lõpuni.

- § 2. Paragrahv esimeses nimetatud elamisload antakse välja ainult neile väljamaalastele, kellel nende kodakondsuse järele passid olemas.

Märkus 1: Vabariigi piirides asuvad väljamaalased, kellel nende kodakondsuse järele passid puuduvad, peavad käesoleva aasta 1. juuliks omale seesugused muretsema.

Märkus 2: Väljamaalased, kellel poliitilistel põhjustel võimata kodakondsuse järele passi muretsema, varustatakse kohalike politsei-ülemate poolt ajutiste isikutunnistustega. Ajutise isikutunnistuse saamiseks tuleb isiku tõenduseks endised dokumendid ehk muud andmed ette näidata. Ajutine isikutunnistus elamisloa aset ei täida.

- § 3. Elamisload on: a) pikaajalised — üheks aastaks, b) ajutised — peatamiseks kunni kolme kuuni.

Märkus: Pikaajalised elamisload antakse ainult nendele väljamaalastele, kellel on vabariigi piirides: a) kindel ja kestev teenistus ehk töö, b) registreeritud tööstus- ehk äriline ettevõtte, c) liikumata varandus ehk d) kes vabariigi piiridesse kuuluvatesse maakohtadesse enne 1914 a. asunud.

- § 4. Elamisload antakse välja siseministeeriumi passi-osakonna poolt ehk asutuste poolt, mis selleks siseministri poolt volitatud.

- § 5. Elamisloana tehakse isiku passil ehk ajutisel isikutunnistusel järgmine pealkiri:

Selle passi ettenäitajale on lubatud peatada (isiku asukoht — kas kogu vabariigi piirides ehk ainult teatavates kohtades).

maksev kunni „...“ 192... a.

„...“ 192... a.

Siseministeeriumi passiosakonna juhataja:

pitsat.

Sekretäär:

Märkus: Juhtumistel, kui isiku passile ruumipuudusel võimata pealkirja teha, tuleb passile nõõritult ja pitsatiga kinnitatult leht juure panna.

- § 6. Elamislubade pealt võetakse maksu järgmiselt: 1) ajutiste elamislubade pealt, isikutelt, kes peale selle määruse maksmahakkamist vabariigi piiridesse asuvad, 200 marka nädalas. 2) teistelt 20 marka nädalas.

Märkus: Maksust on vabastatud: a) valitsus-asutuste poolt väljakutsutud eriteadlased, b) isikud, kes vaesuse tunnistuse ette näitavad, c) § 1 märkus 1 nimetatud isikud ja d) ajakirjanikud, kes sellekohased tõendused ette näitavad.

- § 7. Väljamaalased, kes ilma elamisloata ehk iganenud elamisloaga vabariigis asuvad, võetakse vastutusele politseilises korras vabariigi valitsuse poolt 6. septembril 1920 a. vastuvõetud ajutise seaduse „R. T.” nr. 147/148 — 1920 a., (R. n.-s. § 61) põhjal.
- § 8. Siseministril on õigus keelata väljamaa alamate asumist teatavatesse vabariigi maakohtadesse ja linnadesse, niisama elamislubade andmist üksikutele väljamaalastele.
- § 9. Selle määruse väljakuulutamisega kaotavad oma maksvuse Ajutise Valitsuse määrus 26. novembrist 1918 a. („R. T.” nr. 3 — 1918 a.) ja vabariigi valitsuse määrus 4. maist 1920 a. („R. T.” nr. 71/72 — 1920 a.), siseministri määrused 17. veebruarist 1920 a. („R. T.” nr. 26/27 — 1920 a.), 5. maist 1920 a. („R. T.” nr. 75/76 — 1920 a.) ja 24. augustist 1920 a. („R. T.” nr. 133/134 — 1920 a.).

Riigivanem: A. Piip.

Siseminister: Lui Olesk.

Riigisekretääri k. t.: K. Terras.